

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/54/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201895
Dátum vydania rozhodnutia:	07.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201895.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: F. S., bytom I., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 50202-2/2011-BA zo dňa 11. októbra 2011, č. 50201-2/2011-BA zo dňa 11. októbra 2011 a č. 50199-2/2011-BA zo dňa 11. októbra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/230/2011-32 zo dňa 23. mája 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/230/2011-32 zo dňa 23. mája 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred prvostupňovým súdom

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu F. S., ktorou napadol rozhodnutia žalovanej Sociálnej poisťovne, ústredie :

1/ č. 50202-2/2011-BA zo dňa 11. októbra 2011, ktorým žalovaná rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava č. 700-0490002011-GC04/11, zo dňa 8. júla 2011 zmenila tak, že z výrokovej časti rozhodnutia vypustila text: „...§ 152a zákona v znení neskorších predpisov...“ a v ostatnom rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava č. 700-0490002011-GC04/11 zo dňa 8. júla 2011 bolo žalobcovi podľa § 144 ods. 1, § 152a a § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) predpísané za obdobie jún 2009 poistné na nemocenské poistenie v sume 8,90 eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 53,10 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 6,50 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 5,90 eur, spolu 74,40 eur.

2/ č. 50201-2/2011-Ba zo dňa 11. októbra 2011, ktorým žalovaná rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava č. 700-0411559311-GC04/11, zo dňa 8. júla 2011 zmenila tak, že z výrokovej časti

rozhodnutia vypustila text: „...§ 152a zákona v znení neskorších predpisov...“ a v ostatnom rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava č. 700-0411559311-GC04/11, zo dňa 8. júla 2011 bolo žalobcovi podľa § 144 ods. 1, § 152a a § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení predpísané za obdobie mesiacov január až máj 2009 poistné na nemocenské poistenie v sume 65 eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 265,50 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 88,50 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 53,80 eur, spolu 472,80 eur.

3/ č. 50199-2/2011-Ba zo dňa 11. októbra 2011, ktorým žalovaná rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava č. 700-0411567811-GC04/11, zo dňa 11. júla 2011 zmenila tak, že z výrokovej časti rozhodnutia vypustila text: „...§ 152a zákona v znení neskorších predpisov...“ a v ostatnom rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Trnava č. 700-0411567811-GC04/11, zo dňa 11. júla 2011 bolo žalobcovi podľa § 144 ods. 1, § 152a a § 178 ods. 1 písm. a) ôsmy bod zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení predpísané za obdobie mesiacov júl až december 2008 poistné na nemocenské poistenie v sume 71,11 eur, poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie v sume 290,36 eur, poistné na invalidné poistenie v sume 96,79 eur a poistné do rezervného fondu solidarity v sume 76,69 eur, spolu 534,95 eur.

Krajský súd napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že je nesporné, že žalobca v období za rok 2007 v zmysle výpisu z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007 dosiahol príjem 164 651 Sk, čo je viac ako zákonom stanovená suma 97 200 Sk, čím dosiahol príjem relevantný na vznik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia SZČO, a preto žalobcovi vzniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie ako osobe samostatne zárobkovo činnnej. Žalobca opravné a ani dodatočné daňové priznanie nepodal, preto pre posúdenie vzniku povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia bolo potrebné vychádzať z podaného daňového priznania. Skutočnosť, že žalobca ako SZČO v roku nedosiahol žiaden príjem a z tohto dôvodu ani daňové priznanie nepodal, nemôže mať žiaden vplyv na trvanie povinného nemocenského a povinného dôchodkového poistenia v období od 1. júla 2008 do 30. júna 2009, kedy mu práve z tohto dôvodu zaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca bol držiteľom živnostenského oprávnenia od 13. júna 1997 do 25. novembra 2010.

Žalobca v období od 1. septembra 2008 do 12. júna 2009 bol zamestnaný v spoločnosti ABRED, s.r.o., Bratislava a súčasne vykonával aj činnosť ako povinne nemocensky a povinne dôchodkovo poistená SZČO, poistné na povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie v zmysle ustanovenia § 138 ods. 18 zák. č. 461/2003 Z. z. sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu zamestnanca a až potom v prípade, že vymeriavací základ zamestnanca nepresiahol hranicu vymeriavacieho základu v úhrne mesačne najviac, sa platí poistné z vymeriavacieho základu povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej SZČO. Ak súhrn vymeriavacích základov zamestnanca a povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej SZČO presiahne hranicu vymeriavacieho základu v úhrne mesačne najviac, vymeriavací základ povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej SZČO sa zníži tak, aby úhrn týchto vymeriavacích základov nepresiahol hranicu vymeriavacieho základu mesačne najviac.

Podľa názoru krajského súdu prvostupňový správny orgán postupoval správne pri predpísaní poistného žalobcovi, pretože:

vymeriavací základ žalobcu na platenie poistného na nemocenské poistenie a na platenie poistného na dôchodkové poistenie, ako zamestnanca a ako povinne nemocensky a povinne dôchodkovo poistenej SZČO v období od 1. septembra 2008 do 31. decembra 2008 nepresiahol hranicu vymeriavacieho základu mesačne najviac a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava predpísala žalobcovi ako SZČO poistné z minimálneho vymeriavacieho základu v súlade s § 138 ods. 9 zák. č. 461/2003 Z. z..

vymeriavací základ žalobcu na platenie poistného na nemocenské poistenie a na platenie poistného na dôchodkové poistenie, ako zamestnanca a ako povinne nemocensky a povinne dôchodkovo poistenej SZČO v období od 1. januára 2009 do 31. mája 2009 nepresiahol hranicu vymeriavacieho základu mesačne najviac a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava predpísala žalobcovi ako SZČO poistné z minimálneho vymeriavacieho základu v súlade s § 138 ods. 9 zák. č. 461/2003 Z. z..

vymeriavací základ žalobcu na platenie poistného na nemocenské poistenie ako zamestnanca a ako povinne nemocensky poistenej SZČO v období od 1. júna 2009 do 12. júna 2009 presiahol hranicu vymeriavacieho základu mesačne najviac, Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava, za toto obdobie znížila

vymeriavací základ žalobcu na platenie poistného na nemocenské poistenie, ako povinne nemocensky poistenej SZČO zo sumy 295,50 eur na sumu 25,32 eur a za obdobie od 13. júna 2009 do 30. júna 2009 bol žalobca ako povinne nemocensky poistená SZČO povinný platiť poistné na nemocenské poistenie z vymeriavacieho základu 295,50 eur. Vymeriavací základ žalobcu na platenie poistného na dôchodkové poistenie ako zamestnanca a ako povinne dôchodkovo poistenej SZČO nepresiahol v spornom období hranicu vymeriavacieho základu v úhrne mesačne najviac, a preto bol žalobca ako povinne dôchodkovo poistená SZČO povinný platiť poistné na dôchodkové poistenie z vymeriavacieho základu v sume 295,50 eur. Pri predpisovaní poistného za mesiac jún 2009 prvostupňový orgán zároveň zohľadnil aj skutočnosť, že žalobca je od 12. júna 2009 poberateľom starobného dôchodku, a preto od tohto dňa nie je v súlade s § 128 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. povinný platiť poistné na invalidné poistenie a poistné na invalidné poistenie mu bolo predpísané len za obdobie od 1. júna 2009 do 11. júna 2009. Keďže žalobca si nespĺnil povinnosť v zmysle § 228 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z. z., žalovaný správny orgán bol oprávnený predpísať žalobcovi poistné v súlade s § 147 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. aj s odstupom približne troch rokov po vzniku povinnosti platiť poistné.

II.

Odvolaie žalobcu a vyjadrenie žalovanej

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že zruší napadnuté rozhodnutia žalovanej a vec jej vráti na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že rovnako ako správne mu orgánu, tak aj súdu, predložil nielen daňové priznania, ale aj lekársku správu, ktorá preukazuje, že v r. 2005 prekonal závažné ochorenie - náhlu mozgovú príhodu. Aj neodborníkov na medicínu je zjavné, že po takomto ochorení je problémom opätovne obnoviť základné životné funkcie, vrátane obnovenia návykov na samostatné vykonávanie úkonov základnej hygieny a stravovania, teda zaradiť sa do normálneho života a preto domnieka, že by bol mohol v tomto období vykonávať akúkoľvek a to nielen podnikateľskú činnosť je prinajmenšom nereálna, ak nie absurdná. Ak teda nemohol vykonávať žiadnu zárobkovú činnosť - Sociálna poisťovňa mala možnosť túto skutočnosť dôsledne preveriť aj posudkovými lekármi (preštudovaním kompletnej zdravotnej dokumentácie, jeho vyšetrením) - nemohol mať teda ani žiadny príjem z podnikania, čo je opätovne logický dôsledok poškodenia zdravia. Táto skutočnosť potvrdzuje aj jeho vysvetlenie, prečo z neznalosti podal daňové priznania, ako by mal v spornom období príjem. Súd neprihliadol na to, že ak nemal v danom období príjem a to ani z nemocenských dávok od žalovanej, nemohol si nechať vyhotoviť daňové priznanie odborníkom a preto v ňom urobil chyby, tak ako uviedol, započítal to, čo príjmom nebolo. Teda len formalistický prístup k listinným dôkazom zo strany správneho orgánu, však v tomto prípade znamená aj pochybenie súdu, pre ktorý mala byť uvedená okolnosť - vážne pochybnosti o príjme z podnikateľskej činnosti a tým aj spornosť povinnosti platiť poistné - jedným z dôvodov, pre ktoré mal súd rozhodnutia žalovanej zrušiť a vec jej vrátiť na nové konanie.

Ďalšou podstatnou okolnosťou, podľa odôvodnenia rozhodnutí správnych orgánov, ale aj súdu, ktorá mala význam pri ich rozhodovaní, je skutočnosť, že nezrušil živnostenské oprávnenie a preto bol povinný platiť odvody do sociálnej poisťovne. Ako uviedol, išlo o závažné, život ohrozujúce náhle ochorenie, ktoré ho nielen odkázalo na pomoc tretích osôb, ale bolo aj dlhotrvajúce a zanechalo trvalé následky na jeho zdraví. Je nielen ospravedliteľné, ale myslí si, že aj ľudsky pochopiteľné, že v takomto zdravotnom stave nemal ani myšlienky, ani fyzickú a psychickú možnosť rušiť živnostenské oprávnenie a vybavovať s tým súvisiace úkony a záležitosti na príslušných úradoch. Len veľmi ťažko možno vyžadovanie tejto povinnosti považovať za súladné s dobrými mravmi. Ani túto okolnosť však súd nezohľadnil, pritom opätovne zakladala dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného.

Akonáhle sa jeho zdravotný stav čiastočne zlepšil (3 roky po prekonanom ochorení), vykonával prácu strážnika, v danom prípade psychicky i fyzicky nie zvlášť náročnú, lebo zamestnávateľ pri výbere práce prihliadol na zdravotný stav, v snahe pomôcť mu, keď bol v existenčnej núdzi, bez príjmu alebo nemocenských dávok, či invalidného dôchodku. Za dané obdobie odvádzal v súlade so zákonom odvody sociálneho poistenia jeho zamestnávateľ, teda žalovaný na príjmoch ukrátený nebol. Opätovne, pokiaľ ide

o argumentáciu, ako žalovanej, tak aj súdu, že ak mal príjem z podnikania, vznikla mu aj povinnosť ako SZČO odvádzať poistné žalovanej, táto úvaha by mala opodstatnenie iba za predpokladu, že by v rozhodujúcom období mal skutočne príjem z podnikania. Opätovne mal súd rozhodnúť o zrušení rozhodnutia žalovanej a vrátiť mu vec na nové konania, spolu s právnym názorom, že treba vykonať dokazovanie, či jeho zdravotný stav umožňoval v spornom období vykonávať podnikateľskú činnosť. Pokiaľ by neumožňoval, potom mu aj napriek chybným daňovým priznaniam, nemohla vzniknúť povinnosť platiť odvody na sociálne poistenie.

Ak súd hodnotil ako dôkaz daňové priznania, môže ich považovať za nesporný dôkaz iba dovtedy, kým sa nepreukáže v konaní opak, resp. dokedy sa ich vierohodnosť minimálne nespochybní. V danom prípade, ako už uviedol, mozgová príhoda je faktor, ktorý vylučuje výkon podnikateľskej činnosti, absencia podnikateľskej činnosti spôsobuje absenciu príjmu z podnikania a ak chýba príjem z podnikania (naviac aspoň v minimálnej výške určenej zákonom), nevzniká ani povinnosť platiť poistné na sociálne poistenie.

Pokiaľ by súd bol nariadil vo veci žaloby pojednávanie, bol by sa mohol osobne presvedčiť, aké následky zanechalo toto ochorenie na jeho fyzickom stave až doposiaľ.

Správny orgán, tak aj súd I. stupňa mali náhlu mozgovú príhodu preukázanú lekárskeym potvrdením.

Je nesporné, že stres je dôsledkom roky trvajúceho prežívania bez pravidelného príjmu, bez prostriedkov na základné životné potreby, vrátane liekov, keď žalovaná mu v tomto období nevyplatila žiadne dávky. Požaduje značné sumy na - podľa jeho názoru - neexistujúcu povinnosť poistenca, avšak až od r. 2011 mu vypláca starobný dôchodok v sume - v súčasnosti 51,00 eur a 2,00 eurá na zdravotnú starostlivosť mesačne, čo nestačí ani na základné potreby a lieky a nie na finančné požiadavky podľa žalovaných rozhodnutí.

Preto podľa jeho názoru krajský súd práve vzhľadom na vážne pochybnosti o vierohodnosti daňových priznaní a teda aj ich dôsledku - jeho povinnosti platiť poistné do sociálnej poisťovne, mal zrušiť napadnuté rozhodnutia žalovanej- keďže boli splnené podmienky ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/ OSP a uložiť mu vykonať dokazovanie vyšetrením zdravotného stavu žalobcu, resp. obstaraním odborných posudkov, či prekonané ochorenie mu umožňovalo vykonávanie podnikateľskej činnosti a zakladalo povinnosť platiť poistné a až na základe takto zisteného skutkového stavu vydať rozhodnutia nové. Pokiaľ tak súd prvého stupňa neurobil, je daný dôvod odvolania, pretože na základe vykonaných dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie aj v dôsledku tejto chyby, vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaná sa k odvolaniu vyjadrila tak, že navrhla potvrdiť napadnutý rozsudok, pretože, podrobne objasnila, na základe akých právnych skutočností predpísala žalobcovi, ako samostatne zárobkovo činnéj osobe, poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity (ďalej len „poistné“) za obdobie júl 2008 až jún 2009. Sociálna poisťovňa ku každej námietke žalobcu obsiahnutej v žalobe zaujala stanovisko, ktorého sa naďalej pridrižiava.

Opakovane uviedla, že pri určení odvodovej povinnosti žalobcu vychádzala z predloženého Výpisu z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2007, správnosť ktorého nie je oprávnená preskúmať. Sociálna poisťovňa zároveň zohľadnila všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na predpísanú dlžnú sumu poistného (existencia zamestnania žalobcu, poberanie starobného dôchodku). Keďže účastník konania v spornom období nebol uznaný za dočasne práceneschopného, Sociálna poisťovňa túto skutočnosť pri predpísaní poistného na sociálne poistenie nemohla zohľadniť.

III.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky,
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v

rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 23. mája 2013. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 7. mája 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 5 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z., samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona je fyzická osoba, ktorá má oprávnenie prevádzkovať živnosť.

Podľa § 21 ods. 1 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z., povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osobe vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou, bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9 a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 4 písm. b) zák. č. 461/2003 Z. z., povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniká vždy

b) samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. b) a c) dňom zániku týchto oprávnení, a samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. c) odo dňa vzniku pracovného pomeru, v ktorom na výkon činnosti je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu, ak od tohto dňa podľa svojho vyhlásenia nevykonáva činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby uvedenej v § 5 písm. c).

Podľa § 138 ods. 18 veta tretia zák. č. 461/2003 Z.z., ak zamestnanec súčasne vykonáva aj činnosť povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby, poistné na nemocenské poistenie a poistné na dôchodkové poistenie sa platí vždy prednostne z vymeriavacieho základu dosiahnutého z výkonu činnosti zamestnanca.

Podľa § 138 ods. 11 zák. č. 461/2003 Z. z., vymeriavací základ v úhrne je mesačne najviac

na platenie poistného na nemocenské poistenie zamestnancom, povinne nemocensky poistenou samostatne zárobkovo činnnou osobou a dobrovoľne nemocensky poistenou osobou

v období od 1. januára do 30. júna kalendárneho roka 1,5-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý dva roky predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné na nemocenské poistenie,

v období od 1. júla do 31. decembra kalendárneho roka 1,5-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné na nemocenské poistenie,

na platenie poistného na dôchodkové poistenie zamestnancom, povinne dôchodkovo poistenou samostatne zárobkovo činnnou osobou a dobrovoľne dôchodkovo poistenou osobou a na platenie poistného na poistenie v nezamestnanosti zamestnancom a dobrovoľne poistenou osobou v nezamestnanosti

v období od 1. januára do 30. júna kalendárneho roka 4-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý dva roky predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti,

v období od 1. júla do 31. decembra kalendárneho roka 4-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti.

Podľa § 138 ods. 12 zák. č. 461/2003 Z.z., vymeriavací základ na platenie poistného do rezervného fondu solidarity povinne dôchodkovo poistenou samostatne zárobkovo činnnou osobou a dobrovoľne

dôchodkovo poistenou osobou v úhrne je mesačne najviac

a) v období od 1. januára do 30. júna kalendárneho roka 4-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý dva roky predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné do rezervného fondu solidarity, b) v období od 1. júla do 31. decembra kalendárneho roka 4-násobok jednej dvanástiny všeobecného vymeriavacieho základu, ktorý platil v kalendárnom roku, ktorý predchádza kalendárnemu roku, v ktorom sa platí poistné do rezervného fondu solidarity.

Podľa § 228 ods. 3 zák. č. 461/2003 Z.z., samostatne zárobkovo činná osoba je povinná prihlásiť sa na nemocenské poistenie a dôchodkové poistenie najneskôr do ôsmich dní od vzniku týchto poistení a odhlásiť sa z týchto poistení do ôsmich dní od ich zániku.

Podľa § 147 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z., právo predpísať poistné sa nepremlčuje, ak nebola splnená povinnosť ustanovená v § 228 ods. 3 a § 231 ods. 1.

V prerokúvanej veci žalovaná vychádzala z nespochybného daňového priznania k dani z príjmov žalobcu za rok 2007. Námetka žalobcu, že ak krajský súd hodnotil ako dôkaz daňové priznanie, môže ich považovať za nesporný dôkaz iba dovtedy, kým sa nepreukáže v konaní opak, resp. dokiaľ sa ich vierohodnosť minimálne nespochybní, platí len v prípade, ak by k spochybneniu podaného daňového priznania došlo v predpísanom konaní. K tomu však doposiaľ nedošlo a preto daňové priznanie k dani z príjmov žalobcu za rok 2007 bola žalovaná povinná vziať za základ svojich zistení a z neho vychádzať. V tomto smere nemožno spravodlivo a už vôbec nie v súlade so zákonom očakávať, že žalovaná bude preskúmať a podrobovať šetreniu každé predložené daňové priznanie. O takom daňovom priznaní platí prezumpcia správnosti až do preukázania opaku v predpísanom konaní, ktoré však, ako už bolo uvedené, doposiaľ neprebehlo.

Ak k tomu odvolací súd vzal na zreteľ, že v spornom období žalobca nebol uznaný za dočasne práceneschopného a na rozdiel od predchádzajúceho zákona o sociálnom zabezpečení (zákon č. 100/1988 Zb.) v súčasnosti platný zákon o sociálnom poistení neobsahuje možnosť podania žiadosti o odstránenie tvrdomu zákonu, a teda ani takú formu rozhodovania, žalovaná rozhodla správne a v súlade so zákonom a tým aj krajský súd o podanej žalobe.

V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na už sčasti citované odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1,2 OSP), ktoré si osvojuje a stotožňuje sa s ním.

IV.

Trovy konania

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi s poukazom na § 250k ods. 1 OSP nepriznal, keďže žalobca v odvolacom konaní nemal úspech. Žalovaná nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.